

søndag 9. mai 1971

kl. 11.30.

TRYGVE BRATTELI

Minnetale.

Arbeiderpartiets landsmøte
i Oslo 9. mai 1971.

Mennesker kommer og mennesker går. Det er livets naturlige gang. Når vi trer sammen til landsmøte, vender tankene naturlig til kjære arbeidskamerater som har gått bort siden sist. Vi har dem alle hver i vår krets. Noen arbeidet lenge i slike verv at minnet om dem er vårt felles eie.

Kaare Pehrson la det meste av sitt virke i fagorganisasjonen, i mange år som formann i Norsk Papir-
industriarbeiderforbund.

Alfred Skar var presseemann. De fleste vil huske ham fra mange år i Arbeidernes Pressekontor og deretter en lang periode i LO.

Både Pehrson og Skar var aktive medarbeidere i vårt parti.

Det samme var Ivar Viken, med mange år i pressen og deretter i Opplysningsforbundet.

To tidligere stortingsrepresentanter er gått bort. Johan Wiik - stortingspresidenten som alltid var en ekte arbeidertype. Jacob Pettersen omkom under en reise i Australia.

De jeg her har nevnt hadde alle et langt livs arbeid bak seg. Det var et sjokk for alle som kjente ham da Peder Næsheim døde plutselig. Det var en hard påminnelse om at presset kan bli sterkt også for folk i sin beste alder.

Av mange grunner sto Werna Gerhardsen i noe av en særstilling blant oss. Hun var det ene ledd i et par som sto for alle som en sentral enhet. Også for seg gjorde hun en stor innsats. Hun ble kjent og fikk venner over hele landet.

Vår utenriksminister i 20 år, Halvard Lange, døde for et år siden. Han sto sentralt i norsk utenrikspolitikk, også de diskuterte deler av den. Med sin redelighet og sin sikkerhet, var Halvard Lange en av bærebjelkene til den sterke posisjon som sikret Arbeiderpartiet ledelsen så lenge.

Med spesielt vemod minnes vi Ola Teigen. Han var ennå bare en ung mann. Hans åpne gutteaktighet fikk oss til å føle ham som en nær venn. Han var en politisk begavelse. Livet farer forskjellig fram med menneskene. I den evige drakamp mellom menneskene og maktene, hender det at maktene blir for sterke.

La meg også nevne Norges trofaste og varme venn i gode og onde tider, svensken Gustav Møller.

Vi tenker kanskje ikke på Elling M. Solheim og Alf Prøysen som partiarbeidere. De var noe spesielt og noe meget verdifullt i arbeidsfolkets kulturmiljø.

Vi minnes de her nevnte - og de mange ikke navngitte kvinner og menn - for alt de ga oss gjennom sitt liv og sin gjerning.